

POUČNA PRIČA

Kralj koji nije verovao u Božju dobrotu, imao je roba koji bi u svim okolnostima uvek rekao:

"Moj kralju, nemojte biti obeshrabreni, sve što Bog čini je savršeno. On ne čini greške!"

Jednog dana je otišao u lov i na putu je divlja životinja napala kralja. Njegov rob uspeo je da ubije životinju, ali nije uspeo da sačuva svoje veličanstvo da ne izgubi prst. Ljut i bez imalo iskazivanja zahvalnosti što je spašen, kralj upita roba:

"Je li Bog dobar? Ako je dobar, ja ne bih bio napadnut i ne bi izgubio prst."

Rob mu odgovori: "Moj kralju, uprkos svemu, ja Vam samo mogu reći da je Bog dobar i On zna zašto se to dogodilo. Ono što Bog čini savršeno je. On nikada ne greši!"

Besan zbog odgovora, kralj je naredio da roba strpaju u tamnicu.

Kasnije, kralj je otišao u lov, ali ovog puta sam. Uхватili su ga divljaci koji su obavljali žrtvovanja ljudi. Spremajući se da žrtvuju kralja na oltaru, divljaci su otkrili da njihova žrtva nema jedan prst. U skladu s njihovim običajima, samo cela osoba, sa svim delovima tela može biti ponuđena bogovima.

Kralj bez prsta se smatrao lošom žrtvom za njihove bogove. Zato su oslobodili kralja.

Nakon povratka u dvor, kralj je naredio da oslobode roba.

Primivši rado radosno roba, rekao mu kralj: „Bog je zaista bio dobar prema meni! Gotovo su me ubili divlji ljudi, ali srećom, zbog jednog prsta, bio sam oslobođen. Međutim, imam jedno pitanje za tebe: Ako je Bog tako dobar, zašto je dozvolio meni da tebe strpam u tamnicu?“

Rob mu odgovori: „Moj kralju, da sam ja išao s Vama u lov, mene bi žrtvovali, jer ja nisam bez jednog prsta. Zapamtite da sve što Bog čini je savršeno. On nikada ne greši. On je Vama dao da me stavite u zatvor, kako ja ne bih išao u lov...“

Mi se često žalimo o životu i negativnim stvarima koje nam se događaju, zaboravljajući da ništa nije slučajno i da sve ima svoju svrhu.

O ČISTOTI

Došao unuk kod dede na selo. U nedelju ujutro pošli su u crkvu. Posle službe unuk reče dedi:

– Deda, meni se ovde mnogo dopada, ali su devojke sasvim bez veze. Video sam da u crkvu idu u dugim suknjama i sa maramama na glavi. Tako obučene izgledaju mi nekako starinski i potpuno nezanimljivo.

Deda izvadi iz džepa dve bombone. Jedna je bila umotana u papirić, druga ne.

- Koju želiš; unuče?
- U papiriću, naravno.
- A zbog čega?
- Čistija je.
- E tako je i sa devojka.

POUČNE PRIČE POUČNE PRIČE

МОСТ

Поучна прича

„Сви су они у суштини једно и подједнако вредни наше пажње, јер показују место на коме је човек наишао на запреку и није застао пред њом, него је савладао и премостио како је могао, према свом схватању, укусу, и приликама којима је био окружен.“ Иво Андрић

Била једном два брата. Од оца им је остало велико имање које су поделили на два једнака дела. Сазидала браћа куће, свако на свом имању и живели лепо и сложено. Али, нечастиви не воли кад се браћа слажу и једном се браћа страшно посвађаше око неке ситнице.

Реч по реч и прерасте то у озбиљну свађу. Заборавише колико су се волели, помагали, добро и зло делили.

После многих тешких и ружних речи браћа заћуташе, али су један другом почели да пакосте.

Једног јутра, неко покуца на врата старијег брата.

Он отвори врата и виде човека са столарским алатом.

– Тражим посао – рече човек.

– Можда овде на твом имању има неки послић за мене.

– Да, рече старији брат. Имам за тебе велики посао. Видиш ли ону кућу са друге стране потока? Ту живи мој комшија.

– Уствари, мој млађи брат. Прошле

potok.

– То је урадио да би ми napakostio. Vратићу му ја...

– Vидиш one grede i daske pored štale? Hoću da mi napraviš ogradu od dva metra, da više ne gledam ni njega ni njegovu kuću.

Stolar reče:

– Ništa ne brini, posao znam i uradiću ga kako valja, samo te molim da mi daš eksere.

Stariji brat je stolaru dao potrebni materijal i otišao do grada da završi neki neodložni posao.

Stolar je celog dana vredno radio, merio, testerisao...

Kada se u sumrak dana stariji brat vratio, stolar je završio posao. Stariji brat je bio zaprepašćen! Uopšte nije bilo ograde.

Umesto visoke ograde stolar je napravio most preko potoka. Bio je to prelep most, a sa druge strane video je brata koji mu se približavao raširenih ruku.

– Stvarno si veliki човек i najbolji brat kada si napravio most posle svega što sam ti rekao i uradio – reče mlađi brat.

Braća su stajala svako na svojoj strani mosta. Polako su krenuli jedan drugom u susret. Sreli su se na sredini mosta i čvrsto zagrlili. Videli su da stolar podiže kutiju sa alatom i kreće.

– Hej, sačekaj! Ostani nekoliko dana kod nas, ima ovde još mnogo posla – reče stariji brat.

– Vrlo rado – odgovori stolar – ali moram da napravim još mnogo mostova.

MUDRI DUHOVNIK

Došao kod Starca duhovnika jedan mladi човек, koji je želeo da ga Starac poduči i da mu da neki duhovni savet.

Umesto da sluša, mladić je neprekidno govorio o sopstvenom shvatanju vere i života.

Posle nekog vremena Starac je doneo čaj. Sipao je čaj gostu, ali i kad se šolja napunila; nije prestao da sipa.

Mladić, ne izdrža, nego planu i reče:

– Zar ne vidite da je šolja prepuna i da se čaj presipa. Ova šolja nije bure, u nju ne može više da stane ni kap čaja.

– Tačno tako – odgovori Starac i prestade da sipa čaj.

– Isto kao što je ova šolja prepunjena i ti si prepunjen sopstvenim idejama i pogledima na svet i život. Kako možeš od mene da očekuješ da te podučim duhovnosti, ako mi ne pružiš praznu šolju.

Sa kakvom šoljom prolazimo kroz život?

Preživamo li se od sopstvenih obmana koje zovemo osećanjem za pravdu;

ili smo spremni da čujemo, učimo, proširimo i obogatimo vidike?

Краљ без прста се сматрао лошом жртвом за њихове богове. Зато су ослободили краља. Након повратка у двор, краљ је наредио да ослободе роба. Примео је радосно роба и рекао: „Бог је заиста био добар према мени! Готово су ме убили дивљи људи, али срећом, због једног прста, био сам ослобођен. Међутим, имам једно питање за тебе: Ако је Бог тако добар, зашто је дозволио мени да тебе стрпам у тамницу?

Роб одговори:

„Мој краљу, да сам ја ишао с Вама у лов, мене би жртвовали, јер ја нисам без једног прста. Запамтите да све што Бог чини је савршено. Он никада не греша. Он је Вама дао да ме ставите у затвор, како ја не бих ишао у лов“...

Ми се често жалимо о животу и негативним стварима које нам се догађају, заборављајући да ништа није случајно и да све има своју сврху.

MOST

Poučna priča

„Svi su oni u suštini jedno i podjednako vredni naše pažnje, jer pokazuju mesto na kome je čovek naišao na zapreku i nije zastao pred njom, nego je savladao i premostio kako je mogao, prema svom shvatanju, ukusu, i prilikama kojima je bio okružen.“ Ivo Andrić

Bila jednom dva brata. Od oca im je ostalo veliko imanje koje su podelili na dva jednaka dela. Sazidala braća kuće, svako na svom imanju i živeli lepo i složno. Ali, nečastivi ne voli kad se braća slažu i jednom se braća strašno posvađale oko neke sitnice.

Reč po reč i preraste to u ozbiljnu svađu. Zaboraviše koliko su se voleli, pomagali, dobro i zlo delili.

Posle mnogih teških i ružnih reči braća začuťaše, ali su jedan drugom počeli da pakoste.

Jednog jutra, neko pokuca na vrata starijeg brata.

On otvori vrata i vide čoveka sa stolarskim alatom.

– Tražim posao – reče čovek.

– Možda ovde na tvom imanju ima neki poslić za mene.

– Da, reče stariji brat. Imam za tebe veliki posao. Vidiš li onu kuću sa druge strane potoka? Tu živi moj komšija.

– Ustvari, moj mlađi brat. Prošle nedelje je između nas bila livada, ali je on prokopao rov sve do reke i sad je između nas

недеље је између нас била ливада, али је он прокопао ров све до реке и сад је између нас поток.

– То је урадио да би ми напакостио. Вратићу му ја...

– Видиш оне греде и даске поред штале? Хоћу да ми направиш ограду од два метра, да више не гледам ни њега ни његову кућу.

Столар рече:

– Ништа не брине, посао знам и урадићу га како ваља, само те молим да ми даш екере.

Старији брат је столару дао потребни материјал и отишао до града да заврши неки неодложни посао.

Столар је целог дана вредно радио, мерио, тестерисао...

Када се у сумрак дана старији брат вратио, столар је завршио посао. Старији брат је био запрепашћен! Уопште није било ограде.

Уместо високе ограде столар је направио мост преко потока. Био је то прелеп мост, а са друге стране видео је брата који му се приближавао раширених руку.

– Стварно си велики човек и најбољи брат када си направио мост после свега што сам ти рекао и урадио – рече млађи брат.

Браћа су стајала свако на својој страни моста. Полако су кренули један другом у сусрет. Срели су се на средини моста и чврсто загрлили. Видели су да столар подиже кутију са алатом и креће.

– Хеј, сачекај! Остани неколико дана код нас, има овде још много посла – рече старији брат.

– Врло радо – одговори столар – али морам да направим још много мостова.

О ЧИСТОТИ

Дошао унук код деде на село. У недељу ујутро пошли су у цркву. После службе унук рече деди:

– Деда, мени се овде много допада, али су девојке сасвим без везе. Видео сам да у цркву иду у дугим сукњама и са марамама на глави. Тако обучене изгледају ми некако старински и потпуно незанимљиво.

Деда извади из џепа две бомбоне. Једна је била умотана у папирић, друга не.

- Коју желиш; унуче?
- У папирићу, наравно.
- А због чега?
- Чистија је.
- Е тако је и са девојкама.

МУДРИ ДУХОВНИК

Дошао код Старца духовника један млади човек, који је желео да га Старац подучи и да му да неки духовни савет.

Уместо да слуша, младић је непрекидно говорио о сопственом схватању вере и живота.

После неког времена Старац је донео чај. Сипао је чај госту, али и кад се шоља напунила; није престао да сипа.

Младић, не издржа, него плану и рече:

– Зар не видите да је шоља препуна и да се чај пресипа. Ова шоља није буре, у њу не може више да стане ни кап чаја.

– Тачно тако – одговори Старац и престаде да сипа чај.

– Исто као што је ова шоља препуњена и ти си препуњен сопственим идејама и погледима на свет и живот. Како можеш од мене да очекујеш да те подучим духовности, ако ми не пружиш празну шољу.

Са каквом шољом пролазимо кроз живот?

Преливамо ли се од сопствених обмана које зовемо осећањем за правду; или смо спремни да чујемо, учимо, проширимо и обогатимо видике?

ПОУЧНА ПРИЧА

Краљ који није веровао у Божју доброту, имао је роба који би у свим околностима увек рекао: "Мој краљу, немојте бити обесхрабрани, све што Бог чини је савршено. Он не чини грешке!"

Једног дана је отишао у лов и на путу је дивља животиња напала краља. Његов роб успео је да убије животињу, али није успео да сачува своје величанство да не изгуби прст. Љут и без имало исказивања захвалности што је спасен, краљ упита роба:

"Је ли Бог добар? Ако је добар, ја не бих био нападнут и не бих изгубио прст."

Роб му одговори:

"Мој краљу, упркос свему, ја Вам само могу рећи да је Бог добар и Он зна зашто се то догодило. Оно што Бог чини савршено је. Он никада не грешит!"

Бесан због одговора, краљ је наредио да роба стрпају у тамницу. Касније, краљ је отишао у лов, али овог пута сам.

Ухватили су га дивљаци који су обављали жртвовања људи. Спремајући се да жртвују краља на олтару, дивљаци су открили да њихова жртва нема један прст. У складу с њиховим обичајима, само цела особа, са свим деловима тела може бити принета на жртву боговима.